

Kaj pravi papež duhovnikom, ki se s politiko pečajo.

Jako zanimiv donesek k vprašanju, ali se sme, katoliška duhovščina v volitve vtikati, objavil škof Lacroix (r. Lakroà) iz Tarantaise na Francozi. Ta škof, ki je jako miroljubnega značaja in ne vidi rad politiziranja pri svoji duhovščini, je nedavno pri sv. očetu, papežu Piju X., v posebni audienci sprejet ter je Kristusovega naslednika med drugim tudi o tem vprašanju za mnenje in svet poslal, ker so nekateri francoski nazadnjaki ravno na kratkim trdili, da papež želi, naj se katoliška duhovščina krepko na noge stavi v volilnih bojih. Ali oče Pij X. rekel je škofu sledeče:

Škof v Kremoni (na Laškem) je previden in moder cerkveni knez. Jako hvalevredno bi bilo, ako se tudi francoski duhovniki ravnali po njegovih svetih. Ko sem bil jaz škof v Mantovi in pozneje v Benetkah, opazoval sem, da se je največ duhovnikov, ki so se pojavili med ljudstvom in duhovno, izcimilo iz volitvenih spletkarij. V takih rečeh občani jako občutljivi in ako misli duhovnik njegovo neodvisnost prezirati ter jih nagibati, da naj v volitvah ali unem smislu glasujejo, posebno pa še, ako po volitvi očita, da so „slabo“ glasovali, tedaj si mrzljivo ali nevoljo ljudstva nakoplje, kar pa v pravem duhovskem stanu neohodno močno škoduje. Samoobsebi umevno sme duhovnik svoje državljanske pravice po svoji prosti vesti izvrševati; ako pa k nesreči prišlo na misel, se v volilni boj vtikati, tedaj mora spoštovanje in priljubljenost takoj izgubiti, kar pa mora neobhodno imeti, ako hoče od svojega duhovskega delovanja kakšen sad pričakovati. Pravilo pa ne velja samo za italijansko duhovščino, temuč za duhovščino vseh dežel, v katerih je upeljana „svetna volilna pravica“.

Da je papež te besede resnično govoril, o tem ni treba dvomiti, ker je bilo to poročilo v enem cerkvenem listu natisnjeno. Kako pa je v zadevi pri nas? Ravno narobe; vse nasprotuje, kar sv. oče za pravo spozna. Dokazov imamo mnogo.

ruska med Rusi in Japonci.

Rusko vojno brodovje je že koj v začetku vojne doveliko škode. Število za boj sposobnih ladij se jako skrčilo, da Rusi niso zamogli prevažanja japonskih čet zabraniti in so se morali brezposelno v svojih pristaniščih v Port Arturju in Vladivostoku. Koj pri prvem japonskem napadu so bile ruske bojne ladje tako poškodovane, da so morale za dalje časa za boj nepripravne. To se je zgodilo pri izbruhu vojske pred Port Arturjem. Ravno dne 20. junija pa so Rusi tudi pred Čemulpom izgubili večji vojni ladji in pri različnih manjših praskah manjših. Dne 13. aprila zgubila je ruska mornar-

nica svojo največjo oklopnico „Petropawlowsk“ in ž njeno svojega vrhovnega poveljnika na morju, admiral Makarow-a. Rusi so za trdno računali, da se bode vojska na suhem odločila in sicer so upali na hitro in za Japonce prav pogubno zmago. Pa tudi v tem so se močno varali, kajti Japonci so tudi na suhem trajno napredovali ter v mnogih bitkah Ruse prav občutljivo našeskali. Najbolj trda je Rusom predla v bitkah ob reki Jalu, pri Kinčowu in pri Wafankau.

Nekoliko upanja na zmago je Rusom spet zaisvitilo, ko se je portarturški eskadri posrečilo potopiti tri japonske transportne ladje in si popraviti svoje poškodovane ladje, kar je seveda stalo mnogo truda pa tudi denarja.

Admiral Withöfft, poveljnik ruskega vojnega brodovja pred Port Arturjem, pa je rusko zaupanje v vojno srečo zopet močno omajal. Mislil je namreč, da se je podal japonski admiral Kamimura, ki ima portarturško pristanišče na morju zaprto, za wladivostoško eskadro. Dne 23. junija je odplul izpred Port Arturja na prosto morje. Imel je za vsem 25 ladij in sicer 6 oklopnice, 5 križark in 14 torpedovk. Potreboval je skoraj 2 uri predno je prišel skozi ozek vhod, ki je z položenimi minami bil okovarjen. Naprej so vozile ladje z mrežami za lovljenje podmorskih min. Poveljnik japonskega brodovja je o tem ruskem gibanju hitro dobil natančno poročilo ter se takoj postavil s svojimi ladjami v bojni red in tako pričakoval rusko brodovje. Japonske ladje so se razdelile v dva oddelka, kojih eden se je Rusom navidezno umikal, drugi pa je bil skrit za otokom Gusan, kjer ga Rusi niso zapazili. Iz nepoznatih vzrokov pa so se Rusi obrnili spet proti Port Arturju, toda v pristanišče niso mogli dospeti, ker je takrat nastopil morski odtok, vhod v pristanišče pa je ondi jako plitev. Čakati so toraj morali na pritok ter so se pred vodom usidrali. To okolščino so znali Japonci pravočasno izkoristiti. Rusko ladjo „Poltawa“ so potopili, drugo vojno ladjo „Sebastopol“ pa so močno prestrelili in tudi ladjo „Diana“ so hudo poškodovali. V boj so se podale od japonske strani samo torpedovke in manjše bojne ladje, večje se boja niso udeležile.

Rusi upajo s svojo eskadro iz vzhodnega morja priti na pomoč v vzhodno Azijo, pa ta bo trebala tje kaj najmanj dva meseca; v tem času pa zna biti portarturško in wladivostoško brodovje uničeno kakor tudi trdnjava Port Artur premagana, in v tem slučaju bi tudi ta novodošla eskadra ničesar ne opravila. Japonci bi bili vsekakor v premoči, katerej se bi Rusi zaman ustavljali. Na morju bodo Rusi težko več napredovali, bojna sreča je ondi mila Japoncem, ki pa tudi znajo vsako priliko dobro izkoristiti ter ne kažejo samo čudovit pogum, temuč tudi nezaslišano predrznost in hladnokrvnost.

Na suhem se glavni armadi še vedno niste spopadli. Kakor se poroča, polastili so se dne 20. junija Japonci gorskih prelazov blizu Dalni, Fensuilin in Moduln, kar jim bode pri nadaljnjih operacijah veliko pomagalo. Prodirajočih Japoncev je baje devet divizij

in tri rezervne brigade, vseh skupaj toraj pet korov. V najbližnjem času bomo najbrž slišali o večjih bitkah na suhem, ker Rusi se vendar ne bodejo trajno umikali.

Port Artur Japonci še vedno neprestano napadajo, toda dosedaj se te trdnjave še niso zamogli porlastiti.

Spodnje-štajerske novice.

Vrl mož se mora po vsej pravici imenovati žandarmerijski postajevodja Jurij Arnuš iz Vojnika. Dne 20. junija gorelo je gospodarsko poslopje Miheta Platouška v Hrenovi, občina Novacerkev pri Celju. Arnuš, ki je blizu patrouliral, zapazil je ogenj v kratkem ter se podal takoj na pogorišče. Zapazil je pri hlevskih vratih 15 letno domačo hčer, katere oblačila so bila vsa v ognji. Žandar je ogenj na dekletu hitro pogasil in ko je ta nato povedala, da je njen oče tudi še v gorečem poslopju, podal se je nevstrašljivi mož brez premisleka v goreči hram ter je še tudi očeta spravil na prosto. Oče bode težko okrevljal od prejetih opeklin, za hčer pa je upanja.

Boj s zdivjano kravo. Predpretečeni teden se je Matija Jakopec v Negovi poskusil s zdivjano kravo bojevati. Sperva se je še precej dobro nosil, a končno ga je razkačena žival tako hudo nasuvala, da se je reveč moral podati s zlomljeno roko v Radgonsko bolnišnico. Mož je bil vsled obilno zavžitega žganja precej ukajen, sicer bi se ne počutil dovolj korajžnega se z ljuto rogačo bojevati. Previdnost je baje mati modrosti.

Iz Žič se nam piše: „Tukašnji g. župnik Jakob Kosar je bil zaradi žaljenja časti dveh ločkih gospodov od ces. kr. okrajne sodnije v Konjicah na 2 dni zavora ali pa v 20 kron globe in vse stroške obsojen. Ako bi ne bil Vaš list o tem miroljubnem Kristusovem nasledniku že takoj o njegovem prihodu v našo faro tako pohvalno pisal, mislili bi si lahko, da je tudi tega gospoda „ločki Tonček“ pokvaril. Žičan.

Iz Dražencev se piše: „Znani strugarski pomočnik Franc Draškovič, ki je lansko leto na pobalinski način neko številko Štajerca raztrgal in za to „junaštvo“ bil s tridnevnim zaporom kaznovan, obsojen je bil 30. junija t. l. od ptujske okrajne sodnije zopet na 10 dni poostrenega zavora z dvema postoma in sicer zategadelj, ker je ogoljufal ptujsko okrajno bolniško blagajno za 10 kron in jo je nameraval še za nadaljnjih 3 kron 60 vin. oškodovati. — No, „Štajerca“ menda ta fantalin ne bode več trgal ali vsaj ne vpričo pametnih in poštenih ljudi!

— Mirenbodi. —

Št. Antonski kaplan gnal je 3. julija petnajst parov — v Brezje na Kranjsko.

Iz Leskovca dobili smo sledečo notico: „Jaz puščavnik iz Juroška prišel sem lansko jesen čez Strmec mimo leskovskega farovža, kjer sem videl nekega mizarja deske „hobliti“. Točil je pri delu jako debele solze in ko ga vprašam, kaj da mu je, odgovori:

Deske „hoblam“ za konzum in to mi tako sro. Na moje zopetno vprašanje, če je tisti že umrl, je odvrnil: „O one, pa menda bode v kratkem hudo ga grize v trebuhu siromačeka“. In res, je do 31. junija t. l., katerega dne je oči za Sveti ti večna luč ljubi naš konzum, prizadelem pa se vrne naj razum!

Stara hudodelka je 84 let stara posestnica Jamnikar v Dobrni pri Celju. Nedavno so jo ker je hotela svojo hčer z mišnico zastropiti. hčer ni hotela jesti zelja, kateremu je bil strmešan. Starka je tudi na sumu, da je predterimi leti zastropila svojega brata, ki je namumrl. Babura je nameravani zločin pri sodniji že priznala.

Kramarski in živinjski sejem v Ormožu zvan **Jakobov sejem**, višil se bode letos dne gusta.

Od cesar Franz Jožefove gimnazije. V I. se učenci sprejmejo dne 15. julija od 9— predpoldne; nato se vršijo sprejemne pred. Drugič se sprejmejo učenci dne 16. septembra. Več se izve v gimnazijskem poslopju, kjer se devne določbe na črni tabli pribite.

„Celjska žaba“ se poslužuje v zadnjem tako odstudne pisave, da se nad njo zgrajajo ki dobi to cunjo pred oči. Nesramnejših izmed tudi najzadnji fakir ne more izmisliti in jih. Zato se pa število njenih naročnikov tudi krči, ker sramota je za vsako bišo, v kateri ta ostudna mlakužna pošast.

„Romanje“ na Brezje. Dobro bi bilo, da dopisniki nam naznanili, koliko ljudij je iz družega kraja šlo „na božjo pot“ v Brezje, da za tiste bogate kraje, kojih prebivalci si smejo cena zabavna potovanja privoščiti.

Rop. Dne 22. minulega meseca je po Franc Asič iz Sremiča, občina Videm, naznan darmeriji v Rajhenburgu, da ga je o Veliki tošnjega leta v gozdu napadel kmečki sin Pongrac ter mu vzel 30 kron denarja in žep. Asič si ni upal preje Pongraca ovaditi, ker bal, da bi ga ta ne zatožil zaradi hudodelstva, katero je bil svoječasno doprinesel. Proso zaprli, proti Asiču pa se je vložila sodnija tožba.

Zahvalna daritev. Znani šoštanjski per Franc Mayr dal je v Škalah brati sv. mi zahvalno daritev za „dober izid“ šoštanjskih činskih volitev. To je že vendar vrhunec v sramnosti, ako se taka sveta opravila pora ostudne in protipostavne politične spletkarije.

Neprevidni kolesar. Dne 29. minulega me nek kolesar povozil v Lembergu posestnico Bouha ter jo smrtno-nevarno ranil. Vedno v prihaja nam od vseh strani, da kolesarji (biciklisti) vozijo dovolj previdno, kar je vzrok mnogoterim srečam. Bil bi vendar enkrat čas, da bi „divji“ kolesarji „temeljito“ opomnili na dotične pise.